

Říkej, jak se máš

Dalibor Janda

1. Když spěcháš sám pěší zónou,
a potkáváš tisíce tváří.
A žádné z nich si nevšímáš,
v tom proudu lidí neznámých
a tu náhle jedna oči připoutá.
Je známá a nebo není,
čas na tvářích podpisy mění.
Je tohle ta tvá nádherná,
tak milá pár let nazpátek,
co ti řekla, že je láskou šílená.

R: Koukej se jsi to ty, říkej, jak se máš,
jestli si ráda vzpomínáš,
jak jsem já stokrát k ránu házel korunou,
jestli jít spát.
A stokrát padalo nám štěstí do klína,
s láskou den krásně začíná
já jsem ty chvíle nikdy nepřestal mít rád.

2. Proč nemáš vlasy jak příboj.
a džíny jsou už trochu z módy.
A proč sny skrýváš pod víčky,
s vánočními balíčky,
proč si jenom všední
ze dnů vybíráš.

R: Koukej se jsi to ty, říkej, jak se máš
Jestli si ráda vzpomínáš,
jak jsem já stokrát k ránu házel korunou,
jestli jít spát
A stokrát padla panna schválně místo lva
a slunce dýchlo na nás dva,
já jsem ty chvíle nikdy nepřestal mít rád.
Já jsem ty chvíle nikdy nepřestal mít rád.